

A privolajúc si celý zástup povedal im: Počujte ma všetci a rozumejte!

Nieto ničoho z vonku človeka, čo vchádza do neho, čo by ho mohlo poškvrniť;

ale to, čo vychádza z neho, to je to, čo poškvrňuje človeka.

Ak má niekto uši nato, aby počul, nech počuje!

Keď potom vošiel od zástupu do domu, pýtali sa ho jeho učeníci na to podobenstvo. A povedal im:

Či ste aj vy tak bez rozumu? Či nerozumiete, že nič z toho, čo z vonku vchádza do človeka, nemôže ho poškvrniť, lebo to nevchádza do jeho srdca, ale do brucha a vychádza von do stoky, ktorá čistí všetky pokrmý? A vravel, že to, čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka.

Lebo z vnútra z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, cudzoložstvá, smilstvá, vraždy, krádeže, lakomstvá, nešľachetnosti, lešť, nestudatosť, zlé oko, rúhania, pýcha, bláznovstvo.

Všetky tieto zlé veci vychádzajú z vnútra a poškvrňujú človeka.

Marek 7:14-23

Predtým ako začneme skúmať túto pasáž, musím stručne vysvetliť kontext, v ktorom povedal Ježiš tieto slová. Židovskí náboženský vodcovia obvinili Ježišových dvanástich učeníkov, že jedia jedlo neumytými rukami. Nemalo to však nič spoločné s hygienou alebo nebezpečenstvom nákazy z jedenia jedla so špinavými rukami. Myslelo sa tým, že učenici zlyhali v nasledovaní prepracovaného obradu očisťovania ustanoveného farizejmi. Podľa učenia farizejov celá myšlienka tohto obradného umývania bola, že osoba, ktorá jedla jedlo bez toho, aby dodržovala tento obrad očisťovania, sa stala duchovne poškvrnená. Takéto učenie však nepochádza z Písma, ale vzniklo tradíciou, ktorú si odovzdávali starší židovskí učitelia.

Následne Pán Ježiš pokračoval vo vysvetľovaní toho, aký absurdný je tento koncept duchovnej defilácie (znesvätenia/znečistenia). Vo verši 15 hovorí zástupom, ktoré ho obklopovali: „Nič mimo človeka ho nemôže urobiť „nečistým“ tým, že do neho vojde.“ Neskôr sa ho učenici v súkromí pýtali, čo tým myslel. Ježiš im to vysvetlil vo veršoch 18 a 19: *„Či ste aj vy tak bez rozumu? Či nerozumiете, že nič z toho, čo z vonku vchádza do človeka, nemôže ho poškvrniť, lebo to nevchádza do jeho srdca, ale do brucha a vychádza von do stoky?“* Dokonca ani pred 2 000 rokmi nebolo tajomstvom, čo sa stane s jedlom po jeho zjedení. Je zjedené, strávené a potom vylúčené z tela. Ako by si niekto mohol myslieť, že jedlo, ktoré sa skonzumuje neumytými rukami, môže niekoho pošpiniť a tým spôsobiť, že nebude schopný prísť, vstúpiť do Božej prítomnosti? Jedlo má čo do činenia so žalúdkom a nie so srdcom!

Musíme sa tu na okamih zastaviť, aby sme objasnili, čo znamená v Novom zákone srdce. Je zrejmé, že Ježiš nehovorí o orgáne, ktorý pumpuje v tele krv. Čo má Božie slovo na mysli, keď hovorí o srdci? Srdce v Písme je vnímané ako skryté centrum, jadro nášho bytia. Je to skutočné vnútorné ja, odlišujúce sa od výzoru a obrazu, ktorý by sme chceli ukázať vonkajšiemu svetu. Aký je stav ľudského srdca podľa Písma? Ako uvidíme, obraz nie je vôbec komplementárny, teda dopĺňajúci sa. Pán, hovoriac skrze proroka Jeremiáša, opísal ľudské srdce takto: „*Najľstivejšie od všetkého je srdce a je neduživé na smrť. Kto ho pozná?!*“

“ (Jeremiáš 17:9) Takže naše srdcia, po Adamovom páde do hriechu, sú ohavne nečestné a zúfalo skazené, podlé. A Pán v našej pasáži spomína len niektoré z hriechov, ktoré vychádzajú zo srdca. Hovorí: „

Lebo z vnútra, z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, lakomstvá, zloby, podvod, rozkošníctvo, zlostný pohľad, rúhanie, pýcha, pochabosť. Všetko toto zlo vychádza z vnútra a poškvrňuje človeka.

” Ako môžeme vidieť z tohto výpočtu, ľudské srdce hriešnika je naozajstnou živnou pôdou pre hriech. Nemôžeme ovplyvniť srdce pre konanie dobrého alebo zlého prostredníctvom niečoho, čo vstupuje do tela zvonku, dokonca ničím iným vonkajším. Židovskí vodcovia, učitelia však tomuto nerozumeli.

Vezmime si ďalšie vonkajšie nariadenie, skutok, ktorý znamenal pre zbožných Židov veľa - otázku obriezky. Obriezka spočíva v odstránení predkožky mužského pohlavného orgánu. Boh nariadil židovskému ľudu, aby obrezali každého chlapca vo veku ôsmich dní na znak zmluvy, ktorú s nimi uzavrel. Malo im to pripomenúť, že On je ich Bohom a oni sú jeho ľuďom. Židia boli na toto veľmi hrdí a opovrhovali ľuďmi iných národov, ktorých označovali za „neobrezaných“. Čo tento jednoduchý akt symbolizuje? Nuž, obriezka bola symbolom, že sú v zmluve s Bohom, a ako Boží ľud mali žiť sväte a bohabojné životy, ktoré by sa páčili Bohu. Ako sme si už povedali, Židia boli hrdí na to, že boli obrezaní, no vonkajší symbol, obriezka tela, nemení srdce človeka - rovnako ako jedenie jedla s umytými alebo neumytými rukami na ľudské srdce nemá žiadny vplyv. Prečítajme si, čo apoštol Pavol na túto tému napísal vo svojom liste Rímskym: „*Lebo nie ten je Židom, kto je ním zjavne, navonok, ani nie je obriezka obriezka na tele; ale Židom je ten, kto je ním skryté, v srdci, a obriezka je obriezka srdca v duchu, nie v litere, - ktorého chvála nie je od ľudí, ale od Boha*

“ (Rímskym 2:28-29). Takže obriezka nemá zmysel, ak sa nezmení srdce.

Čo sa teraz snažíme ukázať týmto príkladom obriezky? Snažím sa vám ukázať, že externé, vonkajšie obrady nemôžu spôsobiť v človeku žiadnu vnútornú zmenu. Pomyslime na okamih krstu. Čoho je krst symbolom? V skutočnosti dvoch vecí. Po prvé je symbolom nového duchovného života alebo duchovného znovuzrodenia – teraz sa však venujeme inej téme. Ďalšia vec, ktorú symbolizuje použitie vody, je vnútorné očistenie. Používam slovo „symbolizuje“, pretože, rovnako ako pri obriezke dieťaťa, na vnútornú premenu človeka ani vodný krst nemá žiaden vplyv^{A)}.

Drahí priatelia, boli ste pokrstení ako deti? Ak áno, pravdepodobne vám bolo povedané, že tento skutok odstránil pôvodný, prvotný hriech - avšak toto nie je biblická myšlienka. Opakujem, vonkajší, externý skutok nemôže vyvolať duchovnú zmenu, takže niekoľko kvapiek vody na čelo dieťaťa a slová kňaza nemôžu mať žiadny vplyv na duchovný stav tohto dieťaťa - rovnako ako nepokrstené dieťa nie je o nič horšie len preto, že nebolo vystavené tomuto obradu. Vonkajšie obrady nemajú na naše vnútro žiadny účinok. Zopakujeme si slová nášho textu: *„Nič z toho, čo z vonku vchádza do človeka, nemôže ho poškvrniť, lebo to nevchádza do jeho srdca. To, čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka. - Nieto ničoho z vonku človeka, čo vchádza do neho, čo by ho mohlo poškvrniť; ale to, čo vychádza z neho, to je to, čo poškvrňuje človeka.“*

Takže kam tým smerujem? Drahí priatelia, to čo tým chcem povedať, je, že by sme sa nemali trápiť ohľadom obradov, aj keď nás o ich dôležitosti tak učili a presviedčali. Čo je oveľa dôležitejšie, mali by sme byť znepokojení stavom našich srdc. Tam leží náš skutočný problém. Nemôžeme umyť naše srdce tak, aby bolo a ostalo čisté, nevieme odstrániť všetok špinavý kal, ktorý produkuje. Stále, až do obrátenia sa k Bohu (pokánie a uverenie v evanjelium) máme to isté srdce, s ktorým sme sa narodili - srdce, ktoré je v nepriateľstve s Bohom, srdce, ktoré je skorumpované a zradné. Neexistuje nič, čo môžeme urobiť, len sa modliť k Bohu, aby existovalo niečo, čo môže urobiť On. Prečítajme si z Biblie tieto krásne slová, ktoré zapísal

prorok Ezechiel: „*A dám vám nové srdce a nového ducha dám do vášho vnútra a odstránim to kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce z mäsa. A dám svojho Ducha do vášho vnútra a učiním to, aby ste chodili v mojich ustanoveniach a ostrihali moje súdy a činili ich*“ (Ezechiel 36:26).

Drahí priatelia, zažili ste už podobnú skúsenosť? Všimnite si, že Boh je ten, kto mení ľudské srdce, nie my. Len On sám nás môže očistiť prostredníctvom svojho Ducha. Takže čo chce, aby sme urobili? Chce, aby sme si uvedomili, poznali, že v centre nášho bytia máme srdce, ktoré je zákerné, zradné a hriešne. Musíme prísť k Pánovi v hlbokom a úprimnom pokání a musíme ho prosiť, aby nás zachránil z našich hriechov. Toto všetko je umožnené smrťou Ježiša Krista na kríži. Zomrel za hriešnikov, aby každý, kto uverí v neho a jeho dielo, dostal nový život, nové srdce, nový začiatok.

Poznámka redakcie:

A) Otázke krstu všeobecne a vodnému krstu ponorením sme sa podrobne venovali na stránkach časopisu *Solas* v nasledovných článkoch:

a. *Čo Písmo učí o krstoch – úvod*. *Solas* číslo 30, jar 2016, str. 19-25;
<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/co-pismo-uci-o-krstoch-uvod>

b. *Jánov krst*, *Solas* číslo 31, leto 2016, str. 18

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/janov-krst>

c. *Z Galiley k Jordánu*, *Solas* číslo 31, leto 2016, str. 23

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/z-galiley-k-jordanu>

d. *Krst ponorením do vody*, *Solas* číslo 34, jar 2017, str. 13

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/krst-ponorenim-do-vody>

e. *Kto uverí a pokrstí sa*, *Solas* číslo 34, jar 2017, str. 23

<http://casopis.solas.sk/vyucovanie/kto-uveri-a-pokrsti-sa>